

Emporion

ANY III

Segona època

NUM. 250

SUMARI

Lleus comentaris, Derrotisme, per Josep Castells. — *La nostra premsa*, per Lucianus. — *Un greu perill: Els gossos*, per E. V. — *El lladoner de les cases noves*, per Martí Gimeno i Massaguer. — *Notícies*

Bordallo i Ruiz

Saló Hollywood

PENTINATS ESTIL CINE (CREACIONS)

Boqueria, 6 - Telèfon, 24.266
Barcelona

Màquines de cosir

SINGER

AGULLES, CORRETGES, OLI I DE-
MÉS ACCESORIS

EDUARD VIÑAS
TORROELLA DE MONTGRÍ

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-
Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega
-: Plisats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES
Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA
TORROELLA DE MONTGRÍ

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper català

CARLETS

Fabricat per

F. RIUS
de
OLOT

FONDA SIMON

SERVEI A LA CARTA I A COBERTS
SALONS ESPECIALS PER A CASA-
MENTS, BATEIGS, ETC.

PREUS ECONÓMICS

Esparteria, 6

i
Vidrieria, 12

Telèfon, 17992

B A R C E L O N A

DISPONIBLE

Emporion

PERIÒDIC QUINZENAL

ANY III
SEGONA
ÈPOCA

Torroella de Montgrí, 29 d'abril de 1934.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Torroella, un any	2000 pessetes
Fora, un any	2500
Estranger, un any	6000

Núm. 250

ELLS COMENTARIS

DERROTISME

La República pot haver comés errors en diversos aspectes —no és aquest el moment oportú d'analitzar-ho— però, en canvi, ningú no podria negar que la República ha posat una cura especial i una atenció extraordinària en millorar i eixamplar els serveis d'ensenyament públic.

Es natural que sigui així, car la República com a règim democràtic basa la seva força en la mobilització general de les intel·ligències. En contrast amb les autocràcies les quals, pugnen també per un estat fort, però, per mitjà de les armes. Les democràcies, doncs, són essencialment pacifistes. En canvi les dictadures són imperialistes, fatalment imperialistes, car vénen informades i s'alimenten —podríem dir— d'un esperit morbrós, d'un esperit bèl·lic.

Malgrat el coneixement d'aquesta gran veritat, trobareu encara una infinitat de gent que, sense gosar definir-se obertament, cauen en una mena d'escepticisme malaltís que els porta a

menjar dels actuals òrgans de govern, boicotejant a tort i a dret les institucions democràtiques.

Tot això és propi del temperament vell·leidós de nostre poble, apte, certament, per a moltes tasques profitoses, però sempre inconseqüent i manca en absolut de sentit polític. El poble —cala un amic— és com un infant rebec, el que troba insuficients i despreciables aquelles coses que les circumstàncies de la vida posen a l'abast de les seves mans. No us heu fixat mai que en les nits del luna, l'infant rebec, allarga les mans i estén els braços en l'aire amb la pretensió ridícula de voler abastar la *immensa pilota* suspesa en el firmament?

Aquest retrat fidel del nostre poble es podria aplicar a un sens fi de coses que es palpen i es veuen cada dia. Ara mateix, d'un quant temps ençà es ve fent una campanya en desprestigi d'una de les més sagrades institucions: l'Esco-

la pública. Es tracta, senzillament, d'una maniobra indigna recolzada en diversos fets esporàdics i de dubtosa precedència.

No caurem pas en la candidesa d'afirmar que la nostra Escola Graduada gaudeix d'una organització modelica. Com a centre de reorganització novella segurament que adoleix de certs defectes de detall, però aquests, res no tenen a veure amb l'obra de conjunt que en la docia casa es porta a terme. Sense voler entrar en apreciacions fragmentàries, nosaltres sorrim al pas d'aquesta campanya derrotista i malintencionada, i declarem: que l'home que en compies de contribuir a l'enfortiment de l'Escola la censura i la rebaixa, no és un bon demòcrata —encara que se'n digui— ni un bon ciutadà.

A l'Escola se la serveix i se l'admira, perquè l'Escola és tan nostra, tan consubstancial amb la nostra vida, que sense ella, ni Torroella fora la vila próspera dels nostres dies, ni nosaltres tindriem l'orgull de sentir-nos membres d'una societat civilitzada.

JOSEP CASTELLS.

La nostra premsa

Les activitats del compatriota Mons. Bars —En Josep M.ª Mascort. — La crítica de Martí Gimeno.

Dels treballs notables de tres torroel·liencs ens acabem d'assabentar en la premsa estrangera: «El Bengalés», revista nodrida i escrita en màquina multicopista i «Catalunya» revista d'informació i expansió catalana que es publica a Buenos Aires.

* * *

La primera ens parla llargament de les activitats en favor de la civilització cristiana del nostre respectable amic, l'incansable administrador apostòlic de Krishnagar (Índia-Bengal) Il·lm. S. D. Mons. Bars, que tan ben acollit fou al poble de Torroella, en les dues ocasions que no fa gaire temps tingué de presentar-nos amb projeccions cinetamogràfiques i pròpies explicacions, la seva obra apostòlica a les llunyanes regions de l'Índia. Del desenrotllament, dels fruits i de les dificultats de la missió que dirigeix, així com de la excel·lent acollida que li dispensà el Papa a Roma quan s'hi presentà a exposar-li els seus projectes i les seves activitats, en fa una relació senzilla, clara, inspirada en el més pur zel, el nostre eminent compatriota i distingit amic, en un article inserit en la revista al·ludida, que també comença a publicar una exposició de les *característiques generals de la Missió*, confiada a l'Il·lm. Bars.

El caràcter de nostra quinzenal i el poc espai de que disposem en aquesta secció, ens priven d'estendre'ns més comentant aquesta publicació, de la qual per altra banda, ja s'han escampat alguns números en la nostra vila, que segurament seran molt llegits, pel seu interès general i el particular per a nosaltres.

* * *

Damunt les planes de «Catalunya» Martí Gimeno, el nostre intel·ligent col·laborador, comenta la personalitat del artista torroel·lienc Josep M.ª Mascort. Ens plau la crítica de Gimeno, qui abomina de les ridícules tendències de la pintura que té més en compte la moda que els postulats de l'art vertader; son judici és seré, ple de seny, com ho és també la pintura del bon amic Mascort, de caient clàssic, per bé que a voltes un xic impressionista. Al menys ho sembla, potser degut a la nostra mar, que sovint

sembla emprar aquest tò impressionista de pintura egípcia.

* * *

Heus aquí la part essencial de la crítica de Gimeno sobre la pintura de Mascort:

«La seva és una pintura robusta i sòlida, amarada d'un alè de sinceritat que diu molt a favor dels principis ben definits d'aquest pintor.

Ab un to molt exigent per la seva obra treballa i poleix des de fa trenta anys. Cada dia amb la perseverança del que sap que la collita definitiva és el resultat de múltiples i renovats esforços, segueix sense defalliments el viarany assenyalat per la seva fe.

Les teles d'aquest pintor torroellenc tenen la qualitat ferma del ferro forjat...

Nat a l'Empordà ha dedicat el millor del seu mestratge artístic a glossar motius de la Costa Brava.

Davant d'aquests panorames d'esquerpa beuatiat, de mar fonda, d'ones d'escumes de nacre, de roques rovellades de groc i vermell, de cels i aires salobres eterns, és on s'ha format la personalitat d'aquest artista, perseverant model per a les joventuts descregudes »

* * *

Acompanyant aquesta crítica reproduïx «Catalunya» d'una manera admirable tres superbes pintures de Mascort: «Marina. Mallorca», «La mola d'Andraitx. Mallorca» i «Jardins».

LUCIANUS

UN GREU PERILL: ELS GOSSOS

Per pregó l'Alcaldia recorda als posseïdors de gossos l'obligació que tenen de declarar-los, per a procedir a la seva vacunació antiràbica,

ordenant que no circulin sense murrió i el contrari seran posades les corresponents penyes i enmetzinats els gossos que es trobin sense aquestes condicions.

Son dignes de lloar aquestes mesures sanitàries, per a combatre la ràbia, encara que després de tres setmanes d'haver-se publicat aquest bandol, veiem circular el gossos sense murrió, i no sabem que se n'hagi fet desaparèixer cap.

La ràbia és una malaltia evitable, si tothom complís lo ordenat en aquest cas, però el poble és enemic de tota tutela i disfruta, precisament, no complint les ordres donades per l'autoritat.

Tothom sap els terribles efectes de la ràbia; però n'hi ha prou per que passi el coixe de recollida de gossos de la Generalitat, perquè la gent precuri la fugida d'ells i encara si no insuïten o apedreguen (com ha passat en algun lloc) s'empleats.

A nostra vila hi ha amos *honoraris* de gossos, que solament els paguen el *caçar i el vestir* i el gos, si no vol morir de gana, ha de buscar-se la recia robant allò que pot.

Aquests que veguen com perduts, són els més perillosos.

Llegim, dies enrera, que en el Laboratori Municipal de Barcelona, es donen diàriament de 40 a 60 injeccions antiràbiques a persones mossegades per gossos rabiosos. Aquestes xifres posen en evidència com és greu el mal i n'hi hauria prou perquè tots ajudéssim a les autoritats complint les ordres de policia sanitària per elles donades. Que pensi tothom en els terribles moments que es passen en el cas que un familiar sigui mossegat per un gos rabios i no hi ha que dir com és terrible la mort per ràbia.

E. V.

El lladoner de les cases noves (1)

Mentre el món va donant voltes amb immutable serenitat, les coses de la terra passen amb extraordinària rapidesa. Ja fa molts anys, que fem de Torroella, i en escriure aquestes ratlles en memòria del lladoner, desconeixen quin ha sigut el seu destí. No sabem, si encara continua plantat en el lloc que tots coneixeu, o ha passat a millor vida, i consti, que, això de millor vida, ho diem amb tota intenció, ja que, si hi ha hagut un arbre màrtir, aquest ha sigut el lladoner de les cases noves. Però sigui com vulgui, li volem fer arribar un salut que pot ser també unes absoltes que siguin l'expressió de carinyo, i a la vegada, recollim el eco perdut de totes les generacions, dels que hem sigut xicots, morts i vius, que hem passat sota les seves branques, com les corrents del riu que van a parar al mar. Acarició el record de l'arbre vell, amb la simpatia que es recorda un amic; i en recordar-lo ara, em sembla veure'l lligat —vist desde lluny— amb el semicírcol gris de la muntanya del castell que, es confonien com en un abraç, oferint l'espectacle, del millor telé de fons, de la nostra vila. Plantat com un Hèrcules antic, de rècia musculatura, era el vigia constant de Torroella. ¿Quants han estat, i quants som, eis que hem crescut al costat de la seva epidermis, aspra i rugosa, del seu tronc, cosit i acribellat de ferides a força de tirar-li rocs en el transcurs de qui sap els anys? ¿Hi ha hagut algun xicot, dels mils que hem passat per Torro-

ella durant la llarga vida del lladoner, que no hagi ensajat la puntaria en les seves rames, desenrotllant el braç i estimulant la gana, mentre anava creixent? Quan els lladons començaven a madurar, passant del color verd de lloro, al groc daurat de les onces d'or de bona llei, no quedava un marrec, que no anes a donar una ullada per veure com seguien els lladons, i de pas es començava a entrenar per estar en forma, quan aquests maduraven. Quan arribaven al seu punt, prenent el to càlid del daurat vell amb reflexes morenos, de cara de gitana d'ulls i cabells negres, la pluja de pedres —després de sortir d'estudi— tenia la intensitat i la força destructora de les pedregades del mes de juny.

Però, quina satisfacció orgullosa sentíem els nois quan ens contemplàvem els dos clois de les mans rosades, plenes de lladons, negres i llustrosos que atreïen les mirades com una punta de parallamps. Prenent l'aire del que ha fet una gran conquesta, ens ficàvem els lladons a les burxaques dels pantalons i discutiem amb crits i gestos contorsionals, tractant de convèncer's els uns amb els altres que cada qual n'havia agafat més que els demés, i està clar al final tenia raó el que cridava més fort que, era l'única manera de imposar-se. Els lladons dins de les burxaques, amb el contacte calent de les cames al remenar-los amb les mans com amanyagant-los prenen un calor tebi com si fossin escalfats en el foc, però això no hi feia, perquè al menjar-los els hi trobéssim tots els bons gustos del món la picardia, inseparable dels xicots, aprofitava l'ocasió i els pinyols pelats, per posar-los en les puntes dels dits molt dissimuladament, acostant-nos a la presumpta víctima li disparàvem impulsant un fort d'ungla el pinyol que anava a l'orella o al nas del xicot que estava distrès, i que en sentir-se tocat, reaccionava com una mula guita, produint per la general

(1) Encara que el vell lladoner fa alguns anys que no existeix, publiquem aquesta lloança al cel, per ésser una pàgina viscuda de nostra infantesa, bellament descrita per nostre distingit col·laborador.

la desvandada. Però tu, noble i guapo lladoner, a pesar de les ferides obertes i tencades que tenies a dorzenes en el cos; —tan fort o més que el d'un roure—, tenies la apostura serena, com l'home que canega molts d'anys en les seves espatlles hi ha passat per totes les vicissituds de la vida, recollin sinsabors, arriban a l'estat de gràcia de la sabiduria, per el camí molt llarg de la experiència. Amb l'aire indiferent com el que sent plourer, aguantaves la fúria dels ruixats de pedres dels nostres irresponsables aiacs, que, rebotaven a la teva soca semblant a la pell d'afegant. Però, com l'home sabi, coneixies les injustícies de la vida i estaves molt per damunt —no olvideu que era un arbre molt alt— de les petites misèries. Sabies també, la petulància de la joventut que, ataca amb menys preu, tot allò que es digne i mereixedor dels millors respectes. Però, en mig del infern hostil de la quixalla, tenies el do de la simpatia i de la gràcia i et feies valguer per tots els ocells del voltants de Torroella que, no faltaven cap matí així que l'aurora estreia la mantellina negra del darrera les Illes Medes, venien a donar-te els bons dies les cugullades, les cardines i els pardals, i els verdums que feien un xivarri que et recordaba l'alegria del bon viure. I tu, amb el cent brassos oberts de les teves branques, com si fossin cent corts, palpitants, rebies les visites i se't queia la baba, de les gores de la rosada de tan content que estaves. Quan el sol rebí dels dematins de primavera, posava un alegre somriure en els llavis de Torroella, tu esbelt i fort, et mirabes en el mirall del cel clar, sureat per aurenetes de pir blanc i aligots negres i brillants com l'acer que, tallaven el cel com fletes, amb les estisores esmolades de les ales. I com un senyor respectable que va a missa tots els diumenges, et posaves la casaca verda que, durant l'ivern, havies guardat en l'armari —tal vegada per por

de l'arna— i esperaves els dies joiosos i solemnes del mes de maig per a poder-lo luir amb tot l'esplendor magnífic de que eres capaç. ¡Quin goig donaves de veure allavors! Amb aire arrogant te aixecabes majestuos, vestit desde el gran capell de capa, hasta els peus, del color de l'herba tendra dels camps després de la pluja i et permeties el luxe— cosa que no podia fer cap més arbre de Torroella— de mirar per sobre l'espailla, tots els teulats, de teules roies i tots els carrers de la nostra vila, de color ocre vell, amb la flaire de les cabres, que van a pasturar a la muntanya. Però també savies vell lladoner, dels dies grisos i amars com un grip de febre de les nits fosques i agres dels hiverns que la tramuntana bufa i bruela com una maldició i s'encobria com una serpente de mil cues amb la desesperació boja del que no coneix el causant i solament para de bufar quan a ella perquè, si li dona la real gana.

I tu, resignat i despulat com un Sant Crist aixecaves els cent braços el cel en actitud de misericòrdia en mig del mar deombres de la immensitat negra de la nit i com un naufrag eres sacudat d'un costat a l'altre per la voluntat omnipotent dels bufaruts de la tramuntana.

Però, ara, després de tants de anys, la pantalla de la meua memòria et projecte en la tela blanca de la il·lusió, com una estampa de sant marce canonitzat que, en aquest cas, series tu rodejat d'angelets de galtes de pomes rogenques i de sarafins de ulls espantats que volen entre mig de núvols de color fluix, mentres una aurorola de ratxos resplendents com fulles noves de gaviners, s'aixeca darrera de la teva capa verda per il·luminar-te amb la claror celestial com a premi de la justícia divina dels que han sofert i han sigut justos en aquesta vall de llàgrimes.

MARTÍ GIMENO I MASSAGUER
Buenos Aires, desembre de 1933.

NOTICIES

LA FESTA DE LA REPUBLICA.— Conforme el que estava anunciat, el 14 d'abril, festa de la commemoració de l'adveniment de la República, va celebrar-se amb tota fastuositat. Al matí tingué lloc la manifestació cívica la qual transcorregué pels carrers més cèntrics de la vila. Aquesta manifestació anava precedida pels gegants i nans amb acompanyament d'orquestra. La presidien les autoritats locals, civils i militars, i figurava al cap d'ella el diputat al Parlament de Catalunya, senyor Pere Blasi.

Abans de dissoldre's la manifestació, la comitativa es dirigí al cementiri per tal de disposar una corona de flors naturals damunt la tomba on reposen les despulles del que fou diputat a les Corts Constituents i fill il·lustre de la nostra vila, don Albert de Quintana i de León.

El senyor Blasi digué unes paraules molt sentides remembrant les virtuts cíviques del malaguanyat repúblic torroellenc.

Després la comitativa es dirigí a la plaça de la República. Des del balcó de la Casa de la Vila l'alcalde llegí unes quartel·les ponderant la significació d'aquella històrica diada. I de nou el senyor Blasi prengué la paraula fent en un discurs de tons abrandats, el panegíric del règim republicà com a institució de poble. Fou molt aplaudit.

Entretant, l'Orfeó Torroellenc s'havia arreglat a baix a la plaça a punt de interpretar les dues composicions corals que figuraven en el programa de festes. Finida la tasca de l'Orfeó, la cobla «La Principal» de Torroella executà dues airores sardanes que foren dançades pel jovent.

Fora de programa, a la tarda hi hagué un

concert, al Centre d'Esquerra Republicana, i més tard, sardanes a la plaça de Quintana i Combis.

A la nit es celebrà la vetllada artístico-teatral al Cinema Monigrí, a càrrec de l'Orfeó. L'orquestra i les seccions teatrals «Joveniut» i «Monigrí» de la Joveniut d'Esquerra. La concurrència fou força nombrosa.

L'endemà, encara, continuaren els festeigs populars amb sardanes al Passeig i en el nostre barri matírim d'Estartit. Finalitzant amb un ball de germanor, que tingué lloc a la nit, en el Saló del Cinema Monigrí.

Durant el primer dia, un grup de simpàtiques damiselles recaptà cabals en profit de la Caixa d'Assistència Social del Municipi.

Com es veu, la festa no podia resultar més animada i completa.

VIDA MUNICIPAL. — En la darrera sessió consistorial es van prendre dos importants acords. El primer es refereix al canvi de nom del carrer del Comerç pel d'Albert de Quintana i de León. L'altre, a la necessitat d'emprendre una forta campanya en pro de la higiene i de la sanitat. Prometem acupar-nos en el número vinent d'aquest interessantíssim afer, que d'una manera tan directa afecta a la salut pública.

NECROLOGIQUES. — A Buenos Aires, morí el quinze del mes passat, als 78 anys, el senyor Manuel Casas. Feia quatre mesos ens despedíem d'ell, el qual després de passar uns quants anys a Torroella, amb la seva família, es veié obligat a retornar a l'Argentina per a atendre els seus interessos. E. P. R. i rebim la

seva vídua, nebot i família, nostre condol.

— També ens assabentem que ha deixat d'existir a Paysandú (Uruguay) la senyora Leocàdia Sallés. Comptava 85 anys i en feia alguns que havia marxat d'aquí, per a reunir-se amb els seus fills. A ells i família tota enviem l'expressió de nostre condolença.

— Dilluns s'efectuà l'enterrament de Jaume Pagés Aupí, conegut per en Mei de la Rajoleria. L'acte fou molt concorregut, demostrant les simpaties amb que comptava el finat i compta la família, a la qual acompanyem en llur sentiment. (A. C. S.)

FUNERALS — A l'Església parroquial es van celebrar solemnes funerals per l'ànima de la senyora Horiènsia Marqués, recentment traspassada. Hi assistí nombrosa concurrència.

CONFERÈNCIA. — La setmana passada donà una conferència a la sala d'actes del Centre Republicà Català el conegut prohoms esquerre senyor Cerezo. El tema versà en torn de la nova llei de contracies de conreu aprovada pel Parlament Català.

VISITES. — Hem tingut el goig de saludar a la distingida família del senyor Duran, ex-director tècnic de Manufactures Serrats. També hem pogut estrenyer les mans de les personalitats barcelonines, senyors Serra Hunter, ex-rector de la Universitat, Barceló i Blasi, els quals visitaren la nostra vila després de l'acte celebrat al poble de Sant Jordi, amb motiu de la inauguració d'un edifici escolar. Els senyors Serra Hunter i Blasi anaven acompanyats de les seves distingides esposes a les quals «Emporion» saluda respectuosament.

RENOVACIÓ. — El dia 17 prop-passat el

Consejo local d'ensenyança va celebrar la seva reunió reglamentària per tal de procedir a la provisió dels càrrecs vacants després de la constitució del nou Ajuntament. Per aclamació foren elegits, el senyor Josep Castells com a President; D.ª Antònia Bonay com a Secretària; i com a Vocals, la senyora Carme Planes de Vert, els senyors Ramir Marqués, Salvador Teixidor i Francesc Mas.

ASSEMBLEA. — Una representació del Sindicat Agrícola de la nostra vila va assistir a l'assemblea que el Comitè de Fruïtes i Verdures del Parc de Llobregat, va convocar, per tal de cercar una solució a l'engoixós problema de l'exportació dels productes del camp.

La reunió fou presidida pel diputat senyor Serra i Moret. Prengué part activa en les deliberacions el diputat de Lliga Catalana per les terres gironines, senyor Carles Bada.

CARNET. — La cobla-orquesta «La Principa» de Terrassa, coneguda i aplaudida en nostra vila, ens ha enviat un carnet de la present temporada. Agraïm la gentilesa bo i desitjant-li molt d'èxit.

CORRESPONDÈNCIA. — Hem rebut una carta oberta signada pel senyor Bilaret de Barcelona. Dit senyor, estudiant de la Universitat, ens ofereix la seva valuosa col·laboració en termes abrondats de fe i d'admiració per la nostra obra. Una raó elemental de delicadesa ens veda de donar publicitat a la mentada lletra. Es tan arborat l'elogi del senyor Bilaret que no tenim més remei que deixar-lo inèdit. Pot comptar, des d'ara, amb el nostre profund agraïment i li oferim les nostres planes per a l'acolliment de les seves expansions literàries.

CASAMENT.— Ha contrat matrimoni el jove Joan Radressa, amb la simpàtica senyoreta Joaquina Serra Janoher. La parella, a qui desitgem una llarga lluna de mel, ha sortit de viatge vers Montserrat i València.

ADQUISICIO.— El senyor Josep Capellà, propietari del Cinema Monigri, ha adquirit el cine Coliseu Empordanès i l'estatge del Cercle Mercantil, de Palafrugell.

Segons referències el nou propietari efectuarà importants reformes a diis locals.

FESTA RELIGIOSA.— Amb motiu de la primera comunió de la xamosa nena Montserrat Pujol i Hospital celebrada en la nostra Església Parroquial el dia 27 proppassat, s'organitzà una solemne festa religiosa amb assistència de distingides famílies de la localitat. Davant d'aquesta fausta celebració felicitem cordialment les famílies Pujol-Hospital.

CONCURS.— La Penya Jovenut jr. ha repartit per tots els tallers un full anunciatiu d'un concurs *del vestit de quatre pessetes i mitja*, que tindrà lloc el vinent mes de maig. Segons les bases de diu concurs, els vestits que es presentin no podran ésser de cost superior a la mentada quantitat incloent la roba, adornaments i confecció. Per a l'obtenció dels premis seran preferibles trajos llargs o de ball.

ACCIDENT.— Dimarts passat el coixe correu de la Companyia d'autos Presas, venia de Sant Jordi i poc després de Verges es va enravessar un carro a la carretera produint-se una topada tan forta que resultaren ferits els dos ocupants del carro, Jaume Rovira i Josepa Blanch, veïns del mentat poble de Verges. Els ferits foren auxiliats a l'hospital de la nostra vila i a pesar de la gravetat de l'accident, en escriure aquestes ratlles el seu estat es troba fo-

ra de perill.

EL NOU ESCORXADOR.— S'activen els treballs per a obrir les subhastes adjudicatòries de les obres de construcció del nou escorxador municipal. La Comissió de Foment ha informat ja en aquest sentit i l'Ajuntament ha acordat la realització immediata d'aquesta important millora.

EL CONCERT TOLDRÀ.— Ampliant detalls referents a la celebració de l'extraordinari concert que donarà a la nostra vila al famós «Sextet Toldrà», podem ja fer públic que aquest tindrà lloc el primer dissabte del mes de juny pròxim, a les deu del vespre. Tots els torroellencsamics de l'art en la seva expressió més elevada, que desitgin figurar com a patrocinadors d'aquest magne concert, deuen dirigir-se al comitè organitzador format per Josep Bou, Josep Garriga i Miquel Crisòfol.

Les inscripcions, actualment s'aproximen ja a la cinquantena, la qual cosa demostra que es pot donar l'èxit per assegurat.

JUBILACIÓ.— El Consell local d'ensenyament ha signat ja el cessi de la mestressa del nostre grup Escolar D.ª Angeles Heras per haver entrat a l'edat de la jubilació.

COMISSIÓ DE VIC.— Diumenge passat rebèrem la visita de la Comissió de Cultura de Vic, la qual vingué a preparar l'hostatge de les Colònies escolars que, com els altres anys, s'establiran a la nostra vila. Sembla que enguany passaran de 100 els colons que vindran, establint-se dos torns de 50 infants cada torn. La Comissió de Vic fou complimentada per l'Alcalde i altres membres del nostre Ajuntament.

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolines Petrolis Grasses etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

B A R C E L O N A

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS
AMB AIGUA CORRENT I BANY.
SERVEI A LA CARTA I MOLT
ECONOMIC. PENSIO COMPLE-
TA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT
AL PUNT MES CENTRIC DE LA
CIUTAT I AMB VISTES
A LA RAMBLA

BOQUERIA 12 (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

CINEMA MONTGRÍ

PEL·LÍCULES QUE PRESENTARÁ AQUEST CINEMA

DIUMENGE 29 D'ABRIL DE 1934.

PECADORES SIN CARETA

per CAROLE LOMBART - CHESTER MORRIS - ANDRIANNE AMES

LA PRINCESA SE DIVIERTE

amb MARTA EGGERTH

DIMARTS. 1 DE MAIG — FESTA DEL TREBALL

ESTRELLA DE VALENCIA

per BRIGITTE HELM i JEAN GABIN

IDILIO EN EL CAIRO

amb RENATE MÜLLER - HENRI ROUSSELL - GEORGES RIGAUD

DIUMENGE
VINENT:

EL REY DE LOS GITANOS

per JOSE MOJICA i
ROSITA MORENO